

9. 11.

Včera zase. Vždy to začne tím, že mamka obviní tátu, že se nořm neveruje, táta se začne hájit tím, že pracuje od rána do noci, div si kůži nezdrže, jenže prozřím poklidně hořka vystupuje ve výbuch veteku. Tatkův výbuch veteku. Dnes to ale nebylo tak hořce, aspoň ne tak, jak obvykle. Mamka to na začátku asi nezubala a dala tátovi faktur, což dokazuje jeho zaradba tati. Mamka má modřiny a rozsekáný ret, důkaz toho, že táta opět nezklamal. Já jsem se pak také v pláči

10. 11.

Zahojila se mi modřina. Ale jen pro to, aby tam mohla přibýt další. Táta večera opravdu vykypl. a nezapomněl navštívit můj pokoj. A to jsem si rovně myslela, že jsem vydělo. Do příští středy budu navít dělny a rolokk, stejně je zima. V teloku budu simulovat kašel, převlíkat se rozhodně nechodím. Nebo

11. 11.

Dneska to bylo skvělé. Mamka mě vzala na zmraku, myslím, že jí bylo líto, co mi táta udelal. Mamma má taky modřiny, ale přesto se usmívá. Táta dneska nepřijde domů, má dlouhou smenu, a to znamená, že se večer můžeme dívat na televizi. Já se teda můžu koukat na televizi, ale když u toho je táta a já se zasměju, začne na mě křičet a nadávat mi. To je důvod proč se radši ^{do} obýrku nechodím.

13. 11.

Odvázilo se. Zavolalo na tátu policii. Jenže on je protivelní lhář. Nikdo nořm neveril. Nikdo. Jim se stačilo podívat na vlněného, přivítaného, a po všech stránkách perfektního otce a odjeli. To, co poté následovalo bylo strašné. Teď jsem v nemocnici. S mámou. Má otevřenou zlomeninu prave ruky a zlomené 2 žebra. Já se můžu pochlubit rozsekou hlavou a 1 zlomeným žebrem. Otec si uvědomil, co udelal, počle policie je ne užitečný. A má s sebou můž.